

Thérèse van Altena-Laurant: 'Mantelmeeuw.' Een 'dood'gewoon verhaal.
Uitgeverij El Beheer BV 2007 ISBN: 9081222419 (Darmkanker/PO/1) Zie ook;
<http://mantelmeeuw.nl/>

Over de schrijfster: Thérèse van Altena-Laurant (1958) deed de dans- en choreografie opleiding in Arnhem, was 14 jaar danseres bij het internationale danstheater en is choreografe, ook voor het Internationale Danstheater waar ze in 1998 assistent artistieke leiding werd en getrouwd met Ferdinand Altena. Thérèse Was te zien in de uitzending van 'De wandeling' van vrijdag 11 januari 2007 .
(<http://dewandeling.kro.nl/>).

Soort boek/Ziekte/stijl: Ervaringsverhaal over de ziekteperiode van Ferdinand tot aan zijn dood (met euthanasie) in 2006, op 70-jarige leeftijd, nadat bij hem in 2004 darmkanker werd geconstateerd. Het gaat om een periode van 17 maanden. Ontroerend, open, eerlijk, direct.

Korte samenvatting: Ferdinand van Altena, medeoprichter van de folkloristische dansgroep Terpsichore, waaruit het Internationale Danstheater zich onder zijn leiding ontwikkelt, krijgt in 2004 te horen dat hij darmkanker heeft met uitzaaiingen, en dat hij niet lang meer te leven heeft. Thérèse wordt dan van choreografe ineens mantelzorger. Ze beschrijft in 'Mantelmeeuw' aangrijpend hoe het voor hen is om zich voor te bereiden; 'dood'gewoon. Onderwerpen worden niet uit de weg gegaan: Ferdinand wil namelijk regelen en regisseren. Je leest over hoe hun relatie en liefde voor elkaar. Hoe belangrijk liederen waren en welke ze zongen, hoe ze naar de euthanasie toeleven en hoe ze elkaar loslaten en van elkaar houden.

Wat viel op: De manier waarop de euthanasie werd uitgevoerd. Zoals je het zou willen laten plaatsvinden: met oog voor elkaar, met pogingen om deze gebeurtenis niet 'te zwaar' te laten zijn, terwijl je daardoor juist nog meer voelt hoe zwaar het is. Hoe iedereen probeert oog voor elkaar te hebben, een mantel van liefde over de gebeurtenis wil leggen en hoe dat deze mensen met oog voor kleine details lukt. Ontroerend, oprecht, klasse.

Citaten: pag.17: 'Twee dagen na de onheilstijding hebben we op B6 een gesprek met de oncoloog. Er is weinig privacy, het gesprek vindt gewoon plaats op de zaal waar Ferdinand ligt en waar nog 5 andere patiënten liggen. Het voelt een beetje moeilijk, in ieder geval ongemakkelijk, maar waarden vervagen snel in een ziekenhuis. Ferdinand noemt het hospitaliseren.'

Pag. 100: 'Misschien moeten we de boontjes volgend jaar gewoon weglaten en alleen maar kapucijners zetten en dan twee weken later nog eens een paar rijtjes inzaaien' denk ik hardop. Denken? Kakelen! Als een kip zonder kop zit ik plannen te maken voor augustus 2007. Het dringt te laat tot me door. Ferdinand doet zijn best om niet te reageren maar ik zie een pijnlijke reactie in zijn gezicht. ...'Sorry' mompel ik.... 'Geeft niet, jij moet plannen blijven maken. Als een mens geen plannen meer heeft, kan hij net zo goed meteen dood gaan.'...

Recensies: <http://mantelmeeuw.nl/> : 'Mantelmeeuw' is een adembenemend mooi boek over de liefde. 'Mantelmeeuw' is ook een open en ontroerend verhaal over kanker, behandeling, euthanasie en afscheid....Thérèse van Altena schreef Mantelmeeuw, een debuut dat afwisselend met een glimlach en een grimlach gelezen

zal worden. Een debuut dat getuigt van flair en dat beeldend en in heldere taal geschreven is.

Henk van Lambalgen (Kankerpatient):

<http://lambalgen.web->

[log.nl/lambalgen_doet_eigen_werk/2007/11/im_so_tired.html](http://lambalgen.doet_eigen_werk/2007/11/im_so_tired.html)

‘O, ja ik heb ook veel last van tranende ogen. Niet vanwege heftige emoties maar als gevolg van de kuur. Neemt niet weg dat ik wel eens heftige emoties heb. Gisteren bijvoorbeeld heb ik een boekje gelezen dat ik achteraf misschien beter niet had kunnen lezen. “De mantelmeeuw” een soort Kluun, alleen dan uit een ander perspectief. Man met kanker en de vrouw blijft achter. Heel mooi geschreven vanuit het hart maar het kwam iets te dichtbij.’